


Η αυθάδεια της ασέλγειας είχε γιγαντωθεί από το 2001

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 14 Αυγούστου 2010 01:00 | Γράφτηκε από τον/την emman | 

 Share  2  Tweet  1  Email  0  Share  8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση



Ο Στέφανος Ληναίος έχει καταγράψει από το 1971 αυτή την γκανγκστερική ασέλγεια των δολοφόνων των κλασικών.

----- ΕΘΝΟΣ -- 2.6.2001.-----

(Από το βιβλίο του Στέφανου Ληναίου Η ΑΛΥΣΙΑΔΑ, εκδόσεις ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ, 2003)

.....αξίζει τον κόπο να σας μεταφέρουμε, σχεδόν αφηγηματικά, όλα όσα είδαμε και...πάθαμε αυτές τις μέρες, παρακολουθώντας μερικές "συναντήσεις" ολίγων και εκλεκτών για ολίγους και εκλεκτούς. "Συναντήσεις" που ολοκληρώνουν τις απορίες μας και την κατάπληξή μας

για αυτά τα αδιανόητα των "διανοουμένων" που, πραγματικά, μας τρομάζουν.

Και μας κάνουν και πάλι να αναρωτηθούμε. Τι ΕΙΝΑΙ, λοιπόν, όλα αυτά;

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ή ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΜΟΙ;

..χωρίς να μπορέσουμε ποτέ να καταλάβουμε, ποιές άραγε να είναι οι πραγματικές προθέσεις των νέων σκηνοθετών.

Όταν μεταφράζουν και "εκσυγχρονίζουν" ένα κείμενο, οι περισσότεροι νέοι σκηνοθέτες μας, γιατί άραγε το κάνουν;

Για να εκφράσουν το βαθύτερο νόημα του έργου του συγγραφέα ή να ασελήσουν πάνω στο "πτώμα" του;

Για να προβληματιστούν και να προβληματίσουν το σύγχρονο θεατή ή να τον εντυπωσιάσουν με τα απωθημένα τους;

Σε τρεις πολύ ενδιαφέρουσες, πρόσφατες, συναντήσεις, σημαντικών ανθρώπων του θεάτρου μας και σε μια, πανεπιστημιακού επιπέδου, επέτειο, διαπιστώσαμε πολλά θετικά αλλά και πολλά αρνητικά πράγματα. Και φύγαμε, τελικά, με πολλά ερωτηματικά.

Οι διαπιστώσεις μας, στην πρώτη συνάντηση, είναι, δυστυχώς, απόλυτα σύμφωνες με τον τίτλο που έβαλε μια εφημερίδα στο κείμενο του δημοσιογράφου που κάλυψε αυτή την εκδήλωση:

"Επεισοδιακή συζήτηση...Πειράματα και σκουπίδια.."

Είχαμε την απαίτηση, τουλάχιστον οι οργανωτές αυτής της πρώτης συνάντησης-συζήτησης, με θέμα τα προβλήματα των νέων θεατρικών συγγραφέων, να είναι πιά σοβαροί από τους καλεσμένους τους... Όταν μάλιστα επιδοτούνται και από το ΥΠ.ΠΟ. (εκτός των άλλων..γαλαντόμων, επιχειρηματιών, χορηγών) με πολλά εκατομμύρια, ετησίως και θεωρούνται "κορυφαίοι" του είδους.

Δυστυχώς δεν ήταν καθόλου σοβαροί. Και συνέτειναν, με τους "εριστικούς, ομφαλοσκο-πικούς, σκουπιδολογικούς και ατέλειωτους μονολόγους τους..", να μετατρέψουν την όλη συζήτηση σε έναν ιλαροτραγικό καυγά.

Όταν μάλιστα ένα "ηγετικό" στέλεχος των οργανωτών, έβρισε το κοινό, λέγοντας ότι "ο μεγαλύτερος εχθρός του θεάτρου είναι ο.. θεατής !!!", πολλοί γνωστοί πνευματικοί άνθρωποι αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν... Ένας μάλιστα, φώναξε δυνατά:

"Τι προβοκατόρικά πράγματα είναι αυτά; Γιαυτό μας καλέσατε;
Για να μας βρίσετε; Και για να κάνει ντόρο το θέατρό σας;"

Στη συνάντηση-επέτειο, πανεπιστημιακού επιπέδου, φύγαμε, οι περισσότεροι, με μια πικρή γεύση. Η επέτειος δραστηριότητας της Θεατρολογίας στα Πανεπιστήμιά μας, εξαντλήθηκε σε ένα τρίωρο αλληλολιβανίσματος καθηγητών και μαθητών.

Και στο λεύκωμα, που πήραμε στα χέρια μας, είδαμε, πικραμένοι και πάλι, μέσα στην πραγματικά πλούσια ύλη του, να μην υπάρχει, σχεδόν, κανένα, δείγμα-μελέτη-ανάλυση, για κάποια θέατρα που έχουν κιαυτά, μια σημαντική ιστορία τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Όλες, σχεδόν, οι εργασίες των σπουδαστών αφορούσαν σε θεατροπαρέες φίλων, για φίλους, από φίλους..

Η δεύτερη συνάντηση έγινε με πρωτοβουλία του Ελληνικού Φεστιβάλ και του Οργανισμού "Δελφοί", με θέμα: "Παρατηρήσεις και προτάσεις για το Φεστιβάλ και την Επίδαυρο.."

Ήταν, νομίζω, η πιο οργανωμένη και πιο πλούσια σε συμμετοχή, προτάσεις και συμπεράσματα, εκδήλωση.

Είχε όμως από...γεννησιμιού της ένα ελάττωμα.

Πώς είναι δυνατόν να μιλήσουμε για πνευματικά θέματα, όταν ήδη, τυπικά και ουσιαστικά, ο φορέας του Φεστιβάλ είναι μια ανώνυμη εταιρεία!! Που σημαίνει κερδοσκοπική, τουριστική, επιχείρηση!!

Δεδομένου μάλιστα ότι δεν υπάρχει, αυτό που υπάρχει σε όλο τον κόσμο, το Εθνικό Συμβούλιο Τεχνών, ποιος μπορεί να ελέγξει αυτή την Ανώνυμη Εταιρεία;

Κανένας..Εδώ δεν ελέγχονται τα κρατικά θέατρα, που κάνουν ό,τι θέλουν..Και θα ακούσει τις πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις που ακούστηκαν, μια κερδοσκοπική εταιρεία..Κρίμα..

Η συνάντηση η τρίτη, ήταν και η πιο αποκαλυπτική. Είκοσι, περίπου, νέοι σκηνοθέτες, γύρω από ένα τραπέζι, στο ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ του Ευαγγελάτου,

από τις 10 το πρωί μέχρι τις 8 το βράδυ, μας βομβάρδισαν με τις ακραίες απόψεις τους για τις σχέσεις συγγραφέα και σκηνοθέτη...Χωρίς να καλέσουν στο τραπέζι τους...ούτε ένα συγγραφέα...Όλοι οι άλλοι είμαστε..ακροατές..

Η συζήτηση άναψε όταν, οι περισσότεροι νέοι σκηνοθέτες, με μεγάλη αυτοπεποίθηση, κατέθεσαν την άποψη ότι έχουν το απόλυτο δικαίωμα όχι μόνο να διασκευάζουν όπως θέλουν το θεατρικό έργο αλλά είναι.. υποχρεωμένοι ακόμη και να...

"ασεργούν" (sic) !! πάνω του.

(... « εξομολόγηση » κυρίας Ρούλας Πατερράκη..)

Ενας μάλιστα είπε απερίφραστα ότι γιαυτό δεν ανεβάζει ποτέ έργα ζώντων συγγραφέων. Για να μπορεί να τους "αλλάζει τα φώτα..", χωρίς καμιά αντίδραση!!.

Τότε κάποιος, από τους άφωνους ακροατές τόλμησε να ψελλίσει: "Όλοι διασκευάζουμε κάποια έργα με στόχο να πούμε αυτά που κι ο συγγραφέας θα ήθελε να πει, αν έγραφε το έργο του, αυτή τη στιγμή κι όχι να βγάλουμε τα δικά μας αποθιμένα. Εσείς γιατί το κάνετε:".

Και πήρε μian απάντηση ιλαροτραγική:

"Ανάκριση μας κάνετε; Ετσι θέλουμε και το κάνουμε"!!

(.. «παρέμβαση κυρίου Θεοδωρόπουλου...!!)

Και για να ολοκληρώσει όλο αυτό το δωδεκάωρο, πληκτικό, μονόλογό τους, ένας από τους κεντρικούς ομιλητές του τραπεζιού, είπε μια φράση που θα πρέπει να καταγραφεί στην παγκόσμια ανθολογία πνευματικοεμπορικού κυνισμού. Τη μεταφέρω όπως την είπε ακριβώς:

"Τα έργα τα διαλέγω όπως θέλω..Τα παρουσιάζω όπως θέλω..Επιδότηση παίρνω όπως τη θέλω..Τα Μ.Μ.Ε. με περιποιούνται όπως θέλω..Οι θεατές με ακολουθούν όπως θέλω..Λοιπόν, μαγκιά μου!!!"..

(.. « εξομολόγηση κυρίου Χουβαρδά..!!)

Αυτή την τελευταία, πρωτοφανή απάντηση, την αφιερώνουμε στο Υπ.Πολιτισμού που επιδοτεί, ετησίως, με πολλά εκατομμύρια αυτό τον κύριο και τον διορίζει, συνεχώς, σε υψηλότερες θέσεις..

Υ.Γ.=14.8.10= Αυτός ο κύριος Χουβαρδάς είναι εδώ και τέσσερα χρόνια ο Γενικός Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού μας Θεάτρου. Είναι αυτός που μαζί με τον άλλο απόλυτο άρχοντα του Ελληνικού Φεστιβάλ, τον κύριο Λούκο, επιλέγουν και παρουσιάζουν όλους αυτούς τους «πρωτοποριακούς» που ασελγούν με το χρήμα του ελληνικού λαού όχι μόνο πάνω στα κλασσικά έργα αλλά και πάνω στην ψυχή, το σώμα και την ευαισθησία του ελληνικού λαού.

<http://resaltomag.blogspot.com>